

ca", antologia poètica "Brossa Nova", cursos al "Seminari de Llengua i Cultura del País Valencià" i en la primera "Campanya Carles Salvador").

Només acabar la llicenciatura, l'any 1981, entrà al Departament de Lingüística Valenciana de la Universitat de València. Pocs mesos després obtingué la plaça d'Assessor-traductor de valencià a la Diputació Provincial, on treballà fins el 1983. Aquest mateix any acabà la tesi de llicenciatura (*Llengua i dialecte: el cas valencià*, amb aplicació dels mètodes dialectomètrics al català sobre les dades de l'ALPI), i el 1984 obtingué el Premi extraordinari de llicenciatura.

Després d'alguns viatges i lectures comença a interessar-se pel món àrab, fet que l'aboca a l'estudi d'aquesta llengua i literatura a les universitats de València i Alacant. Segueix així mateix un curs a l'Institut Bourguiba des Langues Vivantes, de Tunis, l'estiu de 1985, becat pel Ministerio de Asuntos Exteriores.

A la Diputació de València, la dedicació al llenguatge administratiu és inevitable i es concreta en diversos articles (fruit, en gran part, de la col·laboració amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya) i en la coordinació del *Manual de llenguatge administratiu valencià*, publicat després amb bastants retocs per la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana.

Ha encarat la tasca docent i investigadora a la Universitat a àmbits acostats a la sociolingüística (normativa i estandardització, normalització lingüística, varietats de la llengua als mitjans de comunicació, etc.), i això s'ha materialitzat en diverses publicacions i en la participació a diverses Jornades d'Estudi i al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana (àmbit de Lingüística Social).

Actualment treballa en la finalització de la tesi doctoral i en diversos projectes d'investigació.

JOSEP ROCA I PONS

Nasqué a Barcelona (Sarrià) l'any 1914. Els primers anys residí, sobretot, a la Pobla de Segur i a Lés (Vall d'Aran) a causa de la feina del seu pare. En ambdós llocs va ésser educat en col·legis dels Germans de la Doctrina Cristiana i també en retornar a Barcelona. Va estudiar el primer curs de batxillerat a l'Institut Tècnic Eulàlia i la resta a l'Institut Balmes de Barcelona.

L'any 1931 va començar a estudiar dret a la Universitat de Barcelona i va acabar el 1935. Llavors va treballar un any en una escola catalana, puix que no l'interessava el dret. Durant la guerra civil va tre-

ballar com a mestre i comptable i, darrerament, va ésser destinat a Alacant a un regiment de serveis auxiliars. Després, acabada la guerra, va estudiar Filosofia i Lletres, Secció de Filologia Romànica, a la Universitat de Barcelona i va acabar el 1941. El 1953 va doctorar-se a Madrid. Després va ésser professor adjunt (1947-1955) i encarregat de curs (1954-1955) de la Universitat de Barcelona. L'any 1955 va acceptar una oferta per a ensenyar a la Universitat de Santiago de Cuba i el 1958 una altra de la Universitat d'Indiana, a Bloomington (USA), on va ensenyar —darrerament només en cursos catalans— fins al seu retirar l'any 1981. Va ensenyar també, com a professor invitat, a les universitats de Carolina del Nord, Georgetown i l'Autònoma de Barcelona.

A Amèrica del Nord s'ha ocupat molt de la propagació de la nostra cultura en aquelles terres. L'any 1987, en el curs del "Primer Col·loqui d'Estudis Catalans a Amèrica del Nord" van fundar la NACS (North American Catalan Society), de la qual va ésser el primer president. Ha col·laborat en la celebració dels cinc col·loquis que següen, i des del 1986 és un dels directors de "Catalan Review".

Entre les seves publicacions cal destacar: *Estudios sobre las perífrasis verbales del español*, 1958; *Introducción a la gramática*, 1960 (següen sis edicions); *El lenguaje* (versió castellana de l'obra de J. Vendryes, amb la col·laboració d'A. Badia i Margarit); *Introducció a l'estudi de la llengua catalana*, 1970; *El lenguaje* (1973) (següen dues edicions) i *Introduction to Catalan Literature*, 1978.